

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Veronika Loukotová**

Vysoká škola: **FF JU v Č. Budějovicích,
Ústav estetiky**

Obor: **Estetika**

Datum odevzdání posudku: 31. 8. 2010

Recenzent * / Mgr. Peter Chvojka
bakalářská práce

Vedoucí * / Mgr. Martin Kaplický, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ESTETICKÁ DISTANCE A DIVADLO

(téma)

Bakalářská práce Veroniky Loukotové Estetická distance a divadlo zkoumá funkci a podoby estetické (psychické) distance v teoriích divadelních klasiků - Diderota, Brechta.

Práce je rozdělena do devíti kapitol, přičemž první čtyři jsou zaměřeny na otázku distance v umění a čerpají z textu Edwarda Bullougha - "Psychická distance" jako faktor v umění a estetický princip, pátá kapitola redukuje téma práce na herectví, šestá a sedmá referuje o teoriích Denise Diderota (založena na výboru statí a textů O umění), osmá B. Brechta (text Myšlenky), vše shrnuje komparace a závěr.

V tématice estetické distance se nejkritičtěji ukazuje slabina celé práce - úzký okruh použité literatury. Je nereálné obecně prezentovat roli distance v umění jen na Bulloughovi. Přitom autorka se dotýká několika velmi podnětných bodů, které přímo volají po konfrontaci s jinými teoriemi - například otázka vyřazení Já zcela jistě není položena Bulloughem poprvé a jistě by stála za hlubší sondou, přičemž by bylo možné se vydat na krátký exkurz do novoplatonského pojetí krásna u Plotina či zkoumat princip sebereflexe a ztrátu já jako její součást ve vrcholné antice a ukázat tak základ a původ celého konceptu estetické distance.

Podobně by stálo za polemiku Bulloughovo dnes již strnule vyhlížející dělení pozitivní a negativní stránky distance (str. 13), které stále evokuje neslučitelnost estetična s kognitivními funkcemi. Stejně tak by mohla být podrobena zkoumání teorie pře- a pod- distancování a dělení umění na tomto základě. Nepředpokládá to jakousi perspektivu reálného a nereálného viděnou téměř v pozitivisticko - duchovnědném odporu, dnes již dávno překonaném? Rozlišení krásného a libého (str. 18) vyzývá ke zmínění Kanta a jeho vlivu na takovou reflexi. Nezdá se autorce nutné hlouběji rozebrat Bulloughovo tvrzení o anti - realističnosti umění? Jak může třeba voluntarismus nebo hermeneutika vnímat umění jako autentický prostor života a veškeré další pojmové pochody jako upadání této autenticity?

Autorka práce příliš pasivně a neproblematicky přijímá vybranou základní literaturu, totalizuje její teorie, opomíjí sekundární zdroje, novodobé polemiky (proč nekonfrontovat Bullougha třeba přímým atakem Georga Dickieho - The Myth of the Aesthetic Attitude aj.?). Bylo by velmi přínosné nepropustnost kompozičních bloků narušit dialogickým naléháním, konfrontací, vlastními výpady, aktivitou.

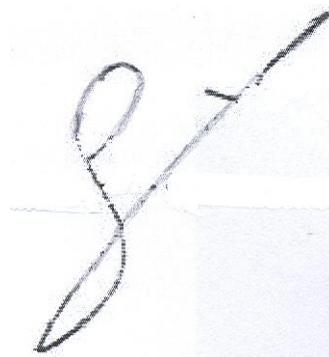
Další části práce jsou spojeny s konkrétními jmény - Diderot, Brecht a tato specializace zakrývá menší stupeň autorčiny flexibility. Ale třeba autorčina parafráze Brechtova tvrzení na straně 31, že "obecně bylo "učení" a "zábava" vždy rozděleno" naprosto ignoruje zásady antické

rétoriky, kdy poučit a pobavit tvoří dvě ze tří stěžejních podmínek účinného projevu. Znovu je tak nevyužita skvělá příležitost k vlastní kreativě.

Pozitivem práce je kultivovaný a vyzrálý styl, základní kompoziční rozložení a odvaha pracovat s divadelní tematikou - esteticky velmi náročnou oblastí. Nynější stav připomíná zdařilou skicu, která žádá další rozpracování. Autorka zcela jistě disponuje možnostmi dát práci více energie, ale zatím se tak nestalo.

Domnívám se, že hodnocení velmi dobře bude muset být obhájeno.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 31.8. 2010
V dne

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte